

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

8. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

24. ÚNORA 2019

Z obsahu:

**Jedině láska
nás polidštuje**

Z promluvy papeže
Františka na sobotní
vigilii SDM
26. ledna 2019
v Metro Park, Panama
- strana 2 -

Svatá Valburga
Libor Rösner
- strana 4 -

Open Doors:
**Počet pronásledovaných
křesťanů narůstá**
- strana 5 -

**Den paměti
na genocidu Arménů**
- strana 5 -

**Kostelní Vydří - za
Pannou Marií Karmelskou**
Petr Bobek
- strana 7 -

**Nové evropské
„náboženství“**
Christof Gaspari
- strana 10 -

Alláh není Bohem Bible
Gertruda Wallyová
- strana 11 -

**Vizionář: Tajemství zjevení
v Tre Fontane (44)**
Saverio Gaeta
- strana 13 -

Jedině láska nás polidšťuje

Z promluvy papeže Františka na sobotní vigilií SDM
26. ledna 2019 v Metro Park, Panama

Drazí mladí, dobrý večer! Viděli jsme tady pěkné představení o Stromu života, jež nám ukázalo, jak nám daroval život Ježíš, tedy jako příběh lásky, příběh života toužícího smířit se s tím naším a zapustit kořeny v každém z nás. Onen život není spása zavěšená ve virtuálním prostoru a čekající na stažení, ani nová „aplikace“, kterou je třeba prozkoumat, nebo plod tréninku mentálního sebezdokonalování. Život, který nám nabízí Ježíš, není ani návod k použití (tutorial) na poslední novinku. Spása, kterou nám dává Pán, je pozvání k účasti na příběhu lásky, sprádaného s našimi příběhy. Tato spása žije a chce se zrodit

mezi námi, abychom mohli přinášet plody tam, kde jsme, takoví, jací jsme, a s kým-koli jsme. Tam přichází Pán sít a zasít se; on je první, kdo přisvědčuje našemu životu, našemu příběhu, a přeje si, abychom také my přisvědčili jemu.

Tak překvapil Marii, kterou pozval k účasti na tomto příběhu lásky. Nazaretská dívka bezpochyby neměla účet na „sociálních sítích“ té doby, nebyla vlivnou – influencer, ale – aniž by chtěla nebo se po tom pídila – stala se ženou, která měla největší vliv na dějiny. [...] Několika slovy dokázala přisvědčit a svěřit se lásce a příslibům Boha, jediné síle schopné obnovit všechno.

Zarážející je síla, s níž tato dívka přisvědčuje, ať se jí stane tak, jak řekl anděl. Nebyl to pasivní či rezignovaný souhlas nebo přitakání na způsob: „Dobrá, zkusíme a uvidíme, co bude.“ Bylo to něco více, něco jiného. Bylo to přitakání, které se chce zapojit a riskovat, vsadit do hry všechno, a to bez jakékoli jiné záruky než jistoty, že je nositelkou příslibu. Mělo to být bezpochyby obtížné poslání, ale obtíže nebyly důvodem k odmítnutí. Zajisté měly nastat komplikace, ale nejsou to stejné komplikace, které nastávají, když nás ochromuje zbabělost, protože nemáme všechno předem jasné nebo zaručené. Přisvědčení a přání sloužit byly silnější než pochybnosti a těžkosti.

Tento večer slyšíme také ozvěnu Mariina přitakání, které se rozmáhá od pokolení do pokolení. Mnozí mladí podle

Pokračování na str. 6

Potřebuje člověk víru? Takovou otázku si dnes kladou mnozí, když vidí, že svět a lidský život „funguje“, i když nevychází z konkrétní náboženské víry. Avšak položíme si zásadní otázku: Co je to víra? Jednoduše řečeno: věřit znamená uznávat něco za pravdu. Neboli také: víra je pevné přesvědčení o věcech, které nevidíme a v které doufáme. (srov. Žid 11,1) A tady se dostáváme k poněkud jinému porozumění situace: ne, že by lidé žili bez víry, ale problém je v tom, v koho nebo v co věří, co uznávají za pravdu.

My víme, v koho jsme uvěřili: v Trojediného Boha, který přišel na tento svět v Ježíši Kristu, aby člověka vykoupil z otroctví hříchu a smrti. Co tato víra podložená dvoutisíciletou zkušeností lidstva znamená, krásně vyjadřuje Tomáškův katechismus, když se zabývá prvním přikázáním Desatera: „Věřím v Boha znamená: Uznávám za pravdu všechno, co je od Boha. Ale pozor, v tom je obsaženo mnohem více. Není to jen uznávání Boha, jen nějaký náboženský cit anebo náboženské založení, které někdo má nebo nemá. Je to veliký dar, který Duch Svátý vlil do duše s milostí posvěcující. Tato křesťanská víra je nadpřirozená, od Boha do duše vlitá schopnost, abychom ochotně a rádi uznávali za pravdu všechno, co Bůh zjevil a čemu učí katolická církev. Za tento dar proto často děkujeme a o jeho

zachování a rozmnožení prosíme. Proto se častěji modlíme vzbuzení víry.“

Podstatou naší křesťanské víry je, zjednodušeně řečeno, víra v Nejsvětější Trojici a vykupitelské dílo Božího Syna, Ježíše Krista. A od toho se odvíjí vše ostatní. Neexistuje žádné jiné náboženství, které věří ve stejného Boha, jakým je Bůh křesťanů. Je-li Bůh Pravda sama, není možné cokoli v této Pravdě změnit. Učiníme-li tak, pak ovšem popřeme Pravdu, a pak už můžeme hovořit jen o výplodu lidské mysli, čili dílu člověka. A to je i paradox dnešní doby, jejíž „životní filosofie“ spočívá v relativismu. (str. 10) Vše je relativní, každý má nárok na svoji pravdu, na ukojení svého ega – i to je víra, když to považují za pravdu. Jak jsme již nesčetněkrát ukázali, tato mentalita je hojně rozšířena díky médiím. A žel, i skrze některé společensky významné osobnosti, dokonce i ty v církvi nevyjímaje. Nelze se tedy divit, že se svět permanentně nachází na válečné stezce, v duchovní (mystické) prázdnotě. A největší paradox spočívá v tom, že i relativizování všeho lze dovést ad absurdum, takže: je relativní, zda diktatura relativismu je správný směr života...

Editorial

Je zřejmé, že člověk k tomu, aby byl vnitřně opravdově pokojný a šťastný, aby nežil v neustálém rozporu, potřebuje jistotu, věčnou pravdu. A neexistuje jiná jistota, nežli Trojediný Bůh. A každý, kdo „jen písmenko“ pozmění v chápání tohoto Boha, logicky nemůže věřit ve stejného Boha. A to je ona radikálnost katolické víry: nemohu si vzít z Boha jen to, co se mi líbí, dělat či nedělat jen něco, uznávat jen některé pravdy víry a Ježíšova učení... Je to náročné, ale na životě mnoha světců a světic doložitelné, že možné a dosažitelné – i v dnešním světě. Bůh dává sílu...

Jak se posilovat ve víře a jak se účinně bránit proti agresivitě, s níž ďábel usiluje zničit naši duši? Vystihla to Gertruda Wallyová: v první řadě chraňme v mysli i v srdci pravý obraz Panny Marie, ona k nám mateřsky promlouvá ve svých zjeveních. (str. 11–12) Žijme konkrétně její vedení, třeba to z Tre Fontane, v němž vizionář Bruno Cornacchiola shrnul do šesti bodů, co si Panna Maria žádá. (str. 13) Napneme-li tímto způsobem své duchovní síly, nejenže máme velkou šanci obstát v boji, ale nádvkem se staneme platnými „rostlinami v Mariině zahradě“ (jak o to vědomě usiluje karmelitánská spiritualita, str. 7–9).

Královno vyznavačů, oroduj za nás!

Daniel Dehner

To, co můžeš dnes prožít s Davidovou družinou, bude nejlepší průpravou k přijetí překvapujícího daru, jaký ti Ježíš dnes připravil svým slovem. Připoj se k družině a sestup na poušť Zif. Bohem pomazaný král je na útěku před svým předchůdcem, jehož srdce zatemnila a zatvrdila závist a nevraživost. Saul nesnáší Davida, protože se cítí zastíněn úspěchy, kterých s Boží pomocí David dosahuje. Není to dodnes tak častý důvod našeho rozdělení? Roztrpčený Saul vidí jediný způsob, jak vyřešit svůj problém: usilovat o odstranění svého soka. Je možné zachovat se také jinak? Právě takový způsob ti chce ukázat pronásledovaný David. Zvolil si velkodušnost a úctu k tomu, který jej s nenávisť pronásleduje. Hospodin vydal Saula do jeho moci a mladý král by mohl rázem ukončit své vyhnanství a odplatit svému nepříteli. I když ještě platí zásada *oko za oko, zub za zub*⁽¹⁾, zvolil raději cestu velkodušnosti a šlechetnosti.

To, co bylo ve Starém zákoně spíše výjimečné, chce nyní Boží Syn změnit na zákon: *Milujte své nepřátele, číňte dobře těm, kteří vás nenávidí, žehnejte těm, kteří vás proklínají.* Zní to jako velmi obtížný požadavek, který se může zdát dokonce nesplnitelný. Ptáš se, zda od nás Bůh nepožaduje příliš mnoho? Ale co když Pán nepřichází s novým břemenem, nýbrž s velkým darem? Je tomu tak, že čím více se tvé nitro zpěčuje, tím větší je proměna, kterou ti Ježíš nabízí. Tobě se může zatím zdát, že od tebe požaduje slabost, ponížení, poraženectví, připadá ti to nespravedlivé, když se ti po křivdě nedostane zadostučinění. Uklidni se nejdříve a poslouchej s důvěrou svého Pána. Mluví o něčem, co by se v lidském srdci a lidské mysli nikdy nezrodilo. Jemu jde nyní o více než o pouhá pravidla mezilidských vztahů. Chce tě naučit novému jednání, které daleko překračuje to, co dělají všichni lidé, dokonce i *hříšníci*. Uvádí tě do možnosti jednat královsky, božsky, jako *Syn Nejvyššího, neboť on je dobrý i k nevděčným a zlým*.

To, co ti tu Ježíš odhaluje, je ryze Boží vynález, proto se nediv, že se to tak těž-

ce vměštnává do tvých lidských kategorií. Všechno, o čem Pán mluví, bylo nejdříve dokonale uskutečněno a ověřeno v jednání a konání Nejvyššího. Stačí, aby sis uvědomil: kdyby se Otec k tobě nechoval právě podle pravidel, která ti připadají tak náročná, ani bys neexistoval, tím méně nyní poslouchal jeho Syna.

Copak tě nemiloval nezištnou láskou ještě dříve, než jsi při-

šel na svět? Nedal ti bez úpisu všechno, co jsi a co máš? Jak mu to chceš vrátit? Kdybys dostával jen to, o čem požádáš, již to by byla nenávratná půjčka nekonečné lásky, ale on ti dal sám od sebe to, na co jsi nemohl ani pomyslet: dal ti za pokrm sám sebe, a mohl to udělat jen proto, že vydal za tebe tu nejvyšší cenu – svůj božský život.

Tvé nesčetné nevěrnosti a nevděčnosti by ti mohl odplatit v kterémkoliv okamžiku. Ale on vyčkává ve své nekonečné dobrotivosti až do poslední chvíle, aby ses sám nepřipravil o možnost těšit se z jeho nezaslouženého a nesplnitelného daru: být věčně s ním a v něm. Proč myslíš, že ho máš navěky chválit? Protože tvou chválu potřebuje? Chystá svou věčnost nikoliv sobě, ale pro tebe, právě v tom bude tvoje blaženost, až budeš jasně poznávat, co všechno ti dává tak, že mu nejsi schopen nic, vůbec nic vrátit. Nikdy nejsi schopen domyslet hloubku, s jakou Boží nezištnost odpovídá na tvoje sobectví. Chtěl jsi *být jako Bůh*. I když to byl projev pýchy a nevděčnosti, on ti vyhověl. Právě ti vysvětluje nepřiměřenější způsob, jak toho dosáhnout: *miluj jako on ty, kteří tě nenávidí, žehnej těm, kteří tě proklínají, každému, kdo tě prosí, dávej, a to, co ti vezme, nepožaduj nazpět*. Doposud jsi v sobě nesl jen podobnost s člověkem, *kteří pochází ze země*. Nyní máš možnost nést *podobnost s tím, který je z nebe*.

Ježíš ti prozradil božský návod, jak překročit sám sebe. Ví velmi dobře, co to znamená, protože on sám si stvořil ty, kteří ho zabijejí, a prosí za ně, aby jim z nesmírné lásky mohl prokázat milosrdenství. Jako by to bylo něco, co mu ještě schází k jeho dokonalé blaženosti. Chop se rychle této příležitosti a zamiluj si ty,

Nejvyšší vzor

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Milujte své nepřátele,
a budete syny Nejvyššího.*

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Sam 26,2.7-9.12-13.22-23
Saul sestoupil na poušť Zif a s ním tři tisíce vybraných mužů z Izraele, aby na poušti Zif slídlil po Davidovi. V noci David a Abišaj přišli k (Saulovu) mužstvu, a hle – Saul ležel a spal v ohradě vozů, s kopím zabodnutým do země u své hlavy, Abner pak a lid spali kolem něho. Abišaj řekl Davidovi: „Dnes vydal Bůh tvého nepřítele do tvé ruky. Nuže dovol, abych ho přibodl jeho kopím k zemi jedním bodnutím, druhého nebude třeba!“ David však Abišajovi odpověděl: „Nezabíjej ho! Kdo vztáhne beztrestně ruku na pomazaného od Hospodina?“ (Pak) vzal David kopí a džbán vody od Saulovy hlavy a odešli. Nikdo je neviděl ani nezpozoroval a nikdo se neprobudil. Všichni spali, neboť na ně padl tvrdý spánek od Hospodina. David přešel na protější stranu (údolí), zastavil se na vrcholu hory a zdaleka – byla to velká vzdálenost – volal: „Zde je kopí, králi! Ať sem přijde jeden ze služebníků a vezme ho. Hospodin odplatí každému podle jeho spravedlnosti a věrnosti; vždyť dnes tě vydal Hospodin do mé ruky, ale já jsem nechtěl vztáhnout ruku na pomazaného od Hospodina.“

2. čtení – 1 Kor 15,45-49

Bratři! První „člověk“, Adam, „byl stvořen jako živá bytost“, poslední Adam

Dokončení na str. 12

kdo jsou proti tobě, křivdí ti a ubližují. Přijímej je vděčně a s úsměvem, protože bez nich bys neměl příležitost následovat svého Učitele. V ničem jiném ho nemůžeš lépe napodobit. Hledej ty, kterým se můžeš rozdat a rozpůjčit bez náhrady. Za tím vším se skrývá zdroj opravdové Boží blaženosti. To je ona *míra natlačená, natřesená, vrchovatá, která ti bude dána do klína*. To je věrné uskutečnění obrazu Boha, pro který jsi byl stvořen. Využij příležitosti ukázat názorně světu, jak vypadá pravý Bůh.

Veleb, má duše Pána, vše, co je ve mně, veleb jeho jméno. On nás věncí láskou a slitováním, nejedná s námi podle našich hříchů.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ex 21,24; ⁽²⁾ srov. Ž 103,1.4.10

Svatá Valburga

Otec - sv. Richard, strýc - sv. Bonifác, bratři - sv. Vilibald a sv. Wunibald. Takto netradičně bychom mohli uvést sv. Valburgu, na kterou mělo ryzí křesťanství nejbližšího příbuzenstva nepopíratelný vliv. Na oltář se však nedostala na základě zásluh svých příbuzenských vazeb, ale na základě zásluh vlastních.

Místem jejího narození byl roku 710 anglický Wessex. Valburga (též Valpurga či Walpurgis, ve staré angličtině pak Wealdburg) vyrůstala v rodinném prostředí, které skloňovalo Boží jméno ve všech pádech, hlavně však před jeho nositelem sklánělo své aristokratické hlavy a obracelo k němu svá srdce.

Když dosáhla Valburga 11 let, poslal ji otec na výchovu do kláštera sv. Scholastiky ve Wimborne. Sám se se svými dvěma syny Vilibaldem a Wunibaldem vypravil na pouť do Itálie, kde po krátké těžké nemoci zemřel. Jeho synové v Itálii zůstali – vstoupili tam do benediktinského kláštera na Monte Cassino. Po čase vyslyšeli prosbu svého strýce Bonifáce, jenž šířil křesťanství mezi pohanskými germánskými kmeny, a přibyli k němu, aby tomuto apoštolovi Německa při evangelizaci pomáhali.

Valburga zatím v klášteře benediktinek z Wimborne podporovala své příbuzné na dálku modlitbou. Rostla ve víře, vedla život zbožný a poctivě řeholnice plnicí oddaně všechny své povinnosti. Možná by tak strávila i zbytek svých dní, kdyby ji její bratři v jednom listě nepožádali, aby i ona přijela posílit skupinku příbuzných, kteří usilují přivádět na cestu pravdy všechny ty, kdo dosud tápou na bezcestí lži. Nemělo jít o klasickou misijní činnost, nýbrž o založení kláštera, usazení se v něm a aktivní žití benediktinského hesla „Ora et labora“ – „Modli se a pracuj“ k větší cti a slávě Boží, jakož i k prospěchu místních obyvatel na území dnešního Německa. Valburga neváhala, list bratrů četla jako své poslání, jako svůj úkol na tomto světě. Proto se v čele 30 dalších řeholnic vypravila roku 748 přes moře na kontinent. Tehdy jen díky úpěnlivým modlitbám v nastalé bouři unikla jejich loď ztroskotání.

Šťastně pak sestry dorazily z velké části nehostinnou krajinou do Mohuče, kde je přivítali Vilibald s Bonifácem. Viděli se po dlouhých 26 letech. Ale již nedlouho

po svém příjezdu odešla Valburga s několika sestrami do Durynska, kde působil Wunibald, její druhý bratr. S jeho pomocí založila v Bischofsheimu ženský klášter. Pro pozdější svěťici bylo příznačné, že se vzdala možnosti stát se jeho abatyší ve prospěch sestry Lioby (později rovněž svatořečené). Benediktinky z Anglie zde krom jiného vedly dívčí školu, v níž vychovávaly svědomité křesťanské dívky z okolí i svůj vlastní řádový dorost.

Valburga však úřadu abatyše přece jen neunikla. Wunibald se souhlasem svého bratra Vilibalda, biskupa v Eichstättu, založil na území jeho diecéze, kde pro tyto účely byly příznivější podmínky i z hlediska společenského, dva kláštery – jeden mužský a druhý ženský. Místo, kde stály, nazval Heidenheim. Sám stanul v čele toho mužského a spolu se svou sestrou vedli tyto dva sousední kláštery skoro stejně úžasné jako svého času zakladatelé a sourozenci sv. Benedikt a sv. Scholastika. Staly se brzy, jak to vyplývalo z poslání benediktinských klášterů, kulturními i hospodářskými centry širokého okolí.

Dny pozemské poutě později svatořečeného Wunibalda dobehly svého konce v roce 761. Vedení obou klášterů přešlo do rukou jeho sestry Valburgy, která nesla tíhu zodpovědnosti znamenitě. Oba nadále vzkvétaly, jejich osazenstva rostla ve ctnostech a jméno jejich matky představené nabíralo stále většího lesku. Valburga si tím byla sama „vinna“: jednak svým životem, kvůli němuž byla považována za

svěťici, jednak i zázraky, které se jejím přičiněním udály.

Nejčastěji se zmiňuje příhoda s nemocnou dcerkou jednoho šlechtice žijícího nedaleko Heidenheimu, které žádný lékař nedokázal pomoci. Valburze bylo líto dívenky i jejích rodičů, proto se jednou pozdě večer vydala do jejich sídla, aby malé pomohla, bude-li toho schopna. Vyřítla se na ni smečka zuřivých psů, které domácí pán choval jak pro lov, tak pro hlídání jejich domova. Okamžitě on i jeho čeleď vyběhli, aby psy uklidnili, zarazila je však slova příchozí heidenheimské abatyše: „*Neboj se, psi mi neublíží. Jsem služebnice Ježíše Krista, on mě chrání.*“

Psi okamžitě utichli a začali se k ní lisat. To ale nebylo vše. Přišla do světnice, kde leželo na smrt nemocné děvče. Zůstala s malou pacientkou na vlastní žádost celou noc sama. Prosila Boha, aby, je-li to jeho vůle, ukázal svou moc a slávu na této dívce a aby její zázračné uzdravení bylo prostředkem k obrácení její rodiny i širšího okolí. Rodiče neuposlechli její výzvy, a zatímco se Valburga za zavřenými dveřmi modlila, oni podnikali první přípravy k pohřbu své dcerky, který byl podle nich jistotou naprosto nepo-

chybnou. Ke svému obrovskému překvapení však našli ráno své dítě zcela zdravé. Šťěstím bez sebe nevěděli, čím by Valburgu podarovali. Ona jakožto chudá řeholnice žádný hmotný dar nepřijala, jen je vyzvala, aby přilnuli svým srdcem opravdově k Bohu a podle toho i žili.

Osmnáct let stála Valburga v čele heidenheimského benediktinského dvojklášteřa, ctěna jak svými duchovními dcerami, tak i svými duchovními syny. Duchovní děti však měla i mimo kláštery, nespočet lidí k ní totiž přicházelo prosit o modlitbu, radu či pomoc. Nic z toho jim nikdy neodmítla. Je nasnadě, že ti movitější se pak snažili Valburze odvděčit nějakým nákladným darem, ona však vše přijímala jen proto, aby tím mohla podarovat po-

třebné, kterých nebylo nikdy málo. Také ze získaných prostředků financovala stavbu okolních kostelů.

V tichu svého kláštera dožila v pověsti svatosti až do 25. února 779. Pohřbená byla po boku svého bratra Wunibalda. O 91 let později (1. dubna 870) potvrdil úctu věřících k této ženě oficiálně i papež Hadrián II., když ji kanonizoval.

Poté, co byl v roce 893 otevřen její hrob, aby byla část jejích ostatků převezena do kláštera v Monheimu, zjistilo se, že z její hrudní kosti vytéká vonný olej, který záhy prokázal zázračné léčivé účinky. (Nejznámějším případem uzdravení díky tomuto oleji byl smrtelně nemocný biskup Filip z Rathsamhausenu, žijící ve 14. století.) Olej pak vytékal z ostatků svěřice především při pozdvihování ve mši svaté, ale vytéká dodnes, a to v únoru a říjnu.

* * *

V souvislosti se svěřicí je často zmiňována i tzv. Valpuržina noc. Jde o noc ze 30. dubna na 1. května, u nás je známá její obdoba zvaná pálení čarodějnic. V krajině, kde sv. Valburga žila, se nachází i hora s osobitým kouzlem Brocken, která na lidi dávných dob působila magickým dojmem a byla pro ně posvátným místem. Staří Germáni zde v tuto noc tančili u posvátných ohňů ke cti boha plodnosti a z radosti nad porážkou zimy – tuto slavnost převzali patrně od Keltů.

Časem vznikla pověst, že právě zde se jednou za rok slétají na svůj sabat čarodějnice ze širokého okolí, vždy právě z noci ze 30. dubna na 1. května. (Tuto pověst značně zpopularizoval ve svém Faustovi J. W. Goethe, dnes se k tomuto „odkazu“ hlásí různé komunity a plní roli jakéhosi evropského halloweenu.) Když byla v roce 870 právě 1. května Valburga prohlášena za svatou, přijalo ji místní obyvatelstvo za svou patronku a obracelo se na ni s prosbami o ochranu před nemoceňmi i zlými duchy, zejména pak před zlými silami shromažďujícími se na vrcholku hory Brocken. V německých zemích se v tuto noc rozléhal krajinou hlahol zvonů, lidé si na domovní dveře věšeli kříže a stáje vysypávali svěcenou solí – to vše jako volání ke sv. Valburze, aby jim odpomohla od nebezpečí zlých sil. Spojily se tak dvě záležitosti naprosto odlišného, ba protikladného charakteru.

Open Doors:

Počet pronásledovaných křesťanů narůstá

Na celém světě roste počet pronásledovaných křesťanů. Vyplývá to z nedávno zveřejněného indexu pronásledování, zpracovaného organizací *Open Doors*. V současné době trpí pronásledováním více než 245 milionů Kristových následovníků. Mezinárodní organizace *Open Doors* zkoumala situaci ve 150 zemích světa. Celosvětový index pronásledování vydává už 15 let.

„Současná situace pronásledovaných křesťanů a jiných menšin je katastrofální a znepokojující,“ uvedl Markus Rode, ředitel německé sekce *Open Doors*. „Svoboda vyznání je masově potlačována. Jestliže miliony poškozených lidí nemají žádnou šanci upozornit na svoji situaci, musejí politici a my, jakožto křesťané, učinit daleko více než doposud. Pronásledování křesťané nás prosí o modlitbu, aby byli utvrzeni ve víře.“

Do první desítky zemí, v nichž jsou křesťané nejvíce pronásledováni, patří Severní Korea, Afghánistán, Somálsko, Libye, Pákistán, Súdán, Eritrea, Jemen, Írán a Indie, která se na indexu ocitla letos poprvé. Jako nechvalný příklad zhoršení života pro křesťany jmenuje mezinárodní organizace Čínu. Tato země se posunula ze 43. na 27. příčku a je – jak čteme ve zprávě – „dokonalým příkladem rostoucího omezování náboženské svobody stále represivnějším režimem“.

V uplynulém roce tam bylo uvězněno více křesťanů, než v kterékoli jiné zemi.

Open Doors zmiňuje také problém prosazování nábožensko-nacionalistické politiky v Indii, Turecku, Barmě, Laosu, Bhútánu nebo Nepálu. Tamní vlády chtějí tímto způsobem „zvýšit nátlak na křesťany a jiné náboženské menšiny“. Podle nejnovější zprávy „ve stále větším počtu zemí křesťané zakoušejí sociální exkluzi a útlak ze strany státu, protože se nechtějí řídit určitou ideologií či náboženstvím, nýbrž svou vírou.“ Obtěžování a zastrašování je často nutí k životu v podzemí a vážně omezuje právo na náboženskou svobodu.

Open Doors poukazuje také na rostoucí pronásledování ze strany islámského extremismu, zejména v Asii a Subsaharské Africe, ve státech jako je Libye nebo Egypt. V Nigérii bylo za loňský rok zavražděno pro víru 3731 křesťanů, více než ve všech dalších zemích světa. Organizace *Open Doors* označuje rovněž za neopodstatněné zprávy o tom, že teroristická organizace *Boko Haram* byla poražena. Jak čteme ve zprávě, také „záležitost Asie Bibi v Pákistánu jasně ukázala, jak nesmírnou nenávist ke křesťanům pěstují společnosti do značné míry nábožensky indoktrinované“.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

Den paměti na genocidu Arménů

Letos 24. dubna bude Francie poprvé slavít *Národní den paměti arménské genocidy*. Ohlásil to prezident Emanuel Macron během setkání s arménskými organizacemi ve Francii.

Masakr asi milionu a půl Arménů bývá označován za první jednoznačně dokumentovanou genocidu v dějinách. Přesto za pouhé vyslovení tohoto termínu hrozí dodnes v Turecku až tříleté vězení. Navzdory protestům Turecké vlády Francie oficiálně označila tento zločin za genocidu v roce 2001. Ustanovení dne paměti je naplněním slibu, který prezident Macron dal arménské menšině během volební kampaně v roce 2017.

Rovněž parlament České republiky označil v roce 2017 masakr Arménů v době I. světové války za genocidu. Vědomí o zdecimování Arménů v Osmanské říši však bylo v naší zemi živé od počátku. Už v roce 1923 vyšla kniha Karla Hansy *Hrůzy Východu*, ve které autor jako očitý svědek popsal hrůzy genocidy. Celosvětový dopad pak mělo literární zpracování těchto událostí pražským Rakušanem Franzem Werflem v románu *Čtyřicet dnů* (v originále *Die vierzig Tage des Musa Dagh*), vydaném v roce 1933, který se zároveň stal hrůzným proctvím genocidy evropských Židů.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

Jedině láska nás polidšťuje

- dokončení promluvy papeže Františka ze str. 2

Mariina příkladu, vedeni příslibem, riskují a vydávají se v sázku. Díky, Eriko a Rogelio, za svědectví, kterým jste nás obdarovali. Rozdělili jste se o svoje obavy, těžkosti a riziko spojené s očekáváním narození vaší dcery Ines. Řekli jste: „Pro nás rodiče je velice náročné očekávat narození postiženého či nemocného dítěte.“ To je zřejmé a srozumitelné. Překvapuje však to, k čemu jste došli: „Až se naše dcera narodí, budeme ji milovat celým srdcem.“ Ještě před jejím příchodem a vzhledem ke všem zprávám a těžkostem, které přicházely, jste se rozhodli a jako Maria jste řekli: „Ať se nám tak stane“ a zvolili jste lásku. Přisvědčili jste životu vaší křehké, bezbranné a potřebné dcery, a tak máme Ines. Uvěřili jste, že svět není jenom pro silné!

Přisvědčit Pánu znamená mít odvahu přijmout život, jak přichází, ve vši křehkosti a nepatrnosti, častokrát s protiklady a chybějícím smyslem, a to se stejnou láskou, s níž k nám promluvili Erika a Rogelio. Znamená to přijmout naši vlast, naše rodiny, naše přátele takové, jací jsou, i s jejich křehkostí a malostí. Přijetí života spočívá také v tom, že vítáme všechno, co není dokonalé, ryzí či destilované, a není proto méně hodno lásky. Je snad někdo

kvůli tomu, že je postižený nebo křehký, nehodný lásky? Je snad někdo nehodný lásky kvůli tomu, že je cizinec, že pochybil, onemocněl nebo je ve vězení? Tak si počínal Ježíš: objal malomocného, slepého a ochrnutého, objal farizeje a hříšníka. Přijal lotra na kříži a odpustil dokonce těm, kteří jej ukřižovali.

Proč? Protože jenom to, co se miluje, může být spaseno. Jenom to, co se přijme, může být proměněno. Pánova láska je větší než veškeré naše kontradikce, křehkosti a ubohosti, avšak právě do těchto našich kontradikcí, křehkostí a ubohosti chce vepsat příběh lásky. Objal mar-notratného syna, objal Petra po jeho zapřeních a objímá nás ustavičně po našich pádech, pomáhá nám vstát a staví nás na nohy. Opravdový pád, který může náš život zničit, totiž spočívá v tom, že se zůstane ležet a nepřijme se pomoc.

Jak obtížné je někdy pochopit Boží lásku! Velikým darem je vědět, že máme Otce, který nás objímá přes všechny naše nedokonalosti!

Prvním krokem je nemít strach přijmout život, jak přichází, obejmout život! [...]

Dobře víme, že nestačí mít celý den připojení k internetu, abychom měli po-

cit, že jsme uznáváni a milováni. Pocit, že jsme bráni v úvahu a zváni k něčemu většímu, než „být na síti“. Znamená to nalézt prostory, v nichž budete moci svými rukama, svým srdcem a svojí hlavou pocítit, že jste komunitou mnohem větší, která vás potřebuje a kterou potřebujete vy, mladí.

Toto velmi dobře pochopili svatí. Myslím například na Dona Boska, který nešel hledat mladé někde do vzdálených či zvláštních míst, ale naučil se pozorovat všechno, co se dělo ve městě, Božíma očima, a dotklo se ho, když viděl stovky opuštěných dětí a mladých bez školy, bez práce a bez přátelské ruky, kterou by podalo nějaké společenství. Mnoho lidí žilo v onom městě a mnozí tuto mládež kritizovali. Neuměli ji však vidět Božíma očima. Don Bosco ano, a učinil první krok: obsáhl život, jak se prezentoval, a na základě toho neměl strach učinit druhý krok. Rozhodl se vytvořit s nimi komunitu, rodinu, v níž skrze práci a studium pocítovali, že jsou milováni; dát jim kořeny, kterých se mají držet, aby se dalo dojít do nebe, aby to někde dotáhli ve společnosti. Dát jim kořeny, aby nebyli strženi prvním porывem, který přijde – tak jednal Don Bosco, tak jednali svatí, tak jednají komunity, které dovedou vidět mladé Božíma očima. Velikáni mají odvahu dívat se na mladé Božíma očima. [...]

Jistý latinskoamerický světec se kdysi zeptal: „Spočívá pokrok společnosti pouze v možnosti mít na trhu nejnovější typ automobilu nebo technologii? V tom spočívá veškerá velikost člověka? Neexistuje nic víc, proč žít?“ (Sv. Alberto Hurtado, *Meditación de Semana Santa para jóvenes*, 1946) Ptám se vás: Je v tomto vaše velikost? Nebyli jste stvořeni pro něco většího? Maria to pochopila a řekla: „Ať se mi stane!“ Erika a Rogelio tomu porozuměli a řekli: „Ať se nám stane!“ [...] Ptám se vás, přátelé: Jste ochotni přisvědčit? Evangelium nás učí, že svět nebude lepší, když bude méně nemocných, slabých, křehkých či starých lidí, o které se máme starat, ba ani když bude méně hříšníků. Avšak bude lepší, když bude více lidí, kteří odhodlaně a odvážně – jako tito přátelé – dávají život zítřku a věří v proměňující sílu Boží lásky.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Poselství Panny Marie pro Mirjanu Soldo:

„Drahé děti, vy, které můj Syn miluje, vy, které já miluji nesmírnou mateřskou láskou, nedovoďte, aby sobectví, sebeláska vládly světem. Nedovoďte, aby láska a dobrota byly skryté. Vy, kteří jste milováni, kteří jste poznali lásku mého Syna, vzpomeňte si, že být milován znamená milovat.“

Děti moje, mějte víru. Když máte víru, jste šťastní a šíříte mír, duše se vám zachvívá radostí. V té duši je můj Syn. Když se dáváte pro víru, když se dáváte pro lásku, když konáte dobro bližnímu, můj Syn se ve vaší duši usmívá. Apoštolové mojí lásky, já se k vám jako Matka obracím, shromažďuji vás kolem sebe a chci vás vodit cestou lásky a víry, cestou, která vede ke světlu světa.

Kvůli lásce, kvůli víře, jsem tu, protože vám chci mateřským požehnáním dát naději a sílu na vaší cestě, protože cesta, která vede k mému Synu, není lehká: je cestou odříkání, dávání, obětí, odpuštění a mnoha, mnoha lásky. Ale ta cesta vede k míru a štěstí.

Děti moje, nevěřte lživým hlasům, které k vám mluví o falešných věcech, falešném trýpytu. Vy, děti moje, se vraťte k Písmu. S nesmírnou láskou na vás hledím a z milosti Boží se vám zjevují. Děti moje, pojdte se mnou, ať se vám duše radostí zachvívá. Děkuji vám.“

2. února 2019

Kostelní Vydří – za Pannou Marií Karmelskou

Panně Marii je přisuzována řada přízvisek. Mimořádnou kapitolu v jejím oslavování pak tvoří úcta k Panně Marii Karmelské. V České republice je několik míst, kam za ní můžeme putovat, například na Makovou horu blízko Příbrami, a je také několik cílů, kde dodnes působí řeholníci tohoto řádu, jako v Olomouci-Hejčíně nebo v Praze-Liboci. A pochopitelně nesmí chybět patrně nejznámější česká karmelitánská destinace a zároveň poutní místo v Kostelním Vydří.

Do Vydří

Obec přibližně se 158 obyvateli leží poblíž městečka Dačice v okrese Jindřichův Hradec. Své spojení s karmelitány si Kostelní Vydří získalo již v počátcích poutního místa, kdy byl namalován obraz Panny Marie Karmelské. Jeho vznik inicioval Gerhard Jindřich Butz z Rolsbergu – držitel zdejšího panství a jeden ze zakladatelů poutního místa, který se hlásil k řádu bosých karmelitánů.

Bystrému oku také neunikne podobnost biblické hory Karmel, kam příslušníci tohoto řádu lokalizují svůj původ, právě s kopcem nad Kostelním Vydřím, označovaným později jako hora. A také se mluví o tom – ačkoliv se pravděpodobně jedná o pouhou domněnku –, že zdejší kněžská rezidence, dostavěná roku 1752, měla původně vzniknout jako rezidence otců karmelitánů.

Právě tuto hypotézu si měl v červnu 1907 přímo ve Vydří vyslechnout tehdejší brněnský biskup a pozdější pražský arcibiskup Pavel hrabě Huyn při své cestě po dačických farnostech.

Když se dozvěděl údajný původní záměr stavby (s tím, že tehdejší příchod příslušníků řádu znemožnila nepříznivá situace za vlády císaře Josefa II.), měl při následném udělování svátosti biřmování místním vytknout, že zde karmelitáni stále nejsou.

A nezůstalo jen u výtek. Tehdejšího faráře P. Jana Dvořáka poslal do penze, a i když tento krok byl místními přijat s nelibostí, pro poutní místo určil jako nové duchovní správce právě kněze z řad karmelitánů.

Jejich příchod, respektive oficiální představení místním i příchozím při vyderské pouti na svátek Panny Marie Karmelské, se datuje na 16. červenec 1908. Příchozí karmelitáni byli německé národnosti a pocházeli z Rakouska.

I přes malé nadšení, které jejich pobyt ve Vydří ze začátku provázelo, se okamžitě pustili do rozvíjení života v poutním místě.

Kostelu opatřili novou malířskou výzdobu a kostelní lavice. I díky tomu se zde mohla roku 1909 uskutečnit důstojná oslava dvou set let od počátku poutního místa.

Panna Maria Karmelská

Je důležité si připomenout, ke komu se řád karmelitánů hlásí.

Hora Karmel, ležící v Palestině a patřící do stejnojmenného pohoří, se objevuje již ve Starém zákoně – například v První knize královské, kde prorok Eliáš právě zde prosí Boha, aby zapálil jeho oběť. Nicméně spojení s Pannou Marií znamenala pochopitelně až v době raného křesťanství, kdy se na ni ubírali poustevníci, aby ji zde uctivali.

Zjednodušeně řečeno, je Panna Maria Karmelská neboli Virgo Maria de Monte Carmelo zosobněním dobrodiní.

Samotné slovo „karmel“ lze překládat jako „zahradá“, v souvislosti s Pannou Marií a s tím, že zde, v poušti, vyrostl háj cedrů a dubů, i jako „zahradá lásky“. Ctitele Panny Marie Karmelské těšila myšlenka, že právě Maria má v této zahradě pěstovat Boží lásku a karmelitáni v ní mají být užitečnými rostlinami.

Samotný řád vznikl ve 13. století, a to nejprve pod názvem Řád blahoslavené Marie z hory Karmel. Slavení jejího svátku pochází ze 14. století a původ má v Anglii,

přičemž velký rozvoj zaznamenal po roce 1613. Tehdy papež Pavel V. svátek Panny Marie Karmelské uznal jako hlavní svátek v řádu. Roku 1726 jej papež Benedikt XIII. umožnil slavit celé církvi.

Typickým atributem řádu, kterým se jeho příslušníci spojují s Pannou Marií, je škapulíř. Karmelitánům jej ve 13. století darovala sama Bohorodička skrze sv. Šimona Stocka, kterému měla také dát příslib, že kdokoli v tomto oděvu zemře, bude spasen.

Původně se jednalo o díl řeholního šatu, dnes ovšem známe škapulíř spíše ve zmenšené podobě dvou malých plátěných obdélníků, spojených stuhou. S ním je také Panna Maria znázorněna i na slavném obraze dodnes umístěném v Kostelním Vydří.

Obraz a počátky poutního místa

Vznik tohoto obrazu stál na počátku poutního místa. Při poznávání jeho historie a důvodu, proč byl obraz vůbec namalován, je nejčastějším opěrným bodem farní kronika, psaná knězem Jakubem Moravcem.

Tyto staré zápisky podávají svědectví o kopci pokrytém lesíkem, kde u cesty stával sloupek s obrázkem tváře neurčitého světce. Od roku 1680 od něho měla vycházet záře neznámého původu.

Někteří zde hledali poklady, majitel panství ve Vydří Gerhard Jindřich Butz z Rolsbergu místo zase označil za nadpřirozené, jež si pro své uctívání vybral Bůh. S tím souhlasil i – v nedaleké Telči žijící – Jan Karel Jáchym Slavata, jen s rozdílem, že když se záře pravidelně objevuje v sobotu, která je zasvěcena Bohorodičce, nadpřirozenost souvisí spíše s Pannou Marií.

Jako karmelitán následně doporučil, aby byl pro místo namalován obraz Panny Marie Karmelské. To, alespoň po finanční stránce, zařídil Gerhard Jindřich Butz.

Pannu Marii Karmelskou v typickém vyobrazení s malým Ježíškem, uprostřed věnce z květů, údajně r. 1709 namaloval sedmdesátiletý řeholník. Svůj vzor pravděpodobně našel v obraze Panny Marie Neapolské, umístěném v kostele sv. Havla v Praze. Soudí se tak podle toho, že věnec z květů okolo Panny Marie Karmelské nebyl do té doby na žádném jiném obraze.

Květy mají původně symbolizovat panenství, později na obrazech s náboženskou tematikou i marnost světa nebo vyjádření protikladu pomíjivosti květů proti věčnému Božímu Slovu. Koruny na hlavách Marie i Ježíška pak znázorňují vyvolení.

Od kapličky ke kostelu

Aby bylo dílo umístěno do důstojné stavby, Gerhard Jindřich inicioval i stavbu malé kapličky.

Svou podobu získala ve slohu barokním, ve kterém se zakládala další řada poutních míst. Ovšem vzhledem k tomu, že místo stále nabývalo na oblibě, malá stavba brzy přestala množstvím poutníků stačit a už v roce 1735 byly učiněny kroky k jejímu rozšíření.

Ujal se jich adoptovaný synovec Gerharda Jindřicha, Matěj Jindřich Butz z Rolsbergu – dědic Kostelního Vydří a jeho statků. Na jaře zmiňovaného roku adresoval na olomoucké biskupství žádost o svolení stavět zde kapli novou. Při žádosti argumentoval malou kapacitou té původní pro množství poutníků, chatrným stavem a v neposlední řadě skutečností, že se v ní nemohou sloužit mše.

Nová kaple byla dostavěna roku 1738 a při slavnosti svěcení konané 11. dubna sehráli velkou roli dva synové Matěje Jindřicha Butze. Jan Matěj ji jako želetavský

farář a děkan a jako olomoucký kanovník slavnostně benedikoval, Josef Ignác zde zase celebroid první mši svatou.

V letech 1746–1752 byla jižně od kaple postavena velká rezidence, o které bylo mylně míněno, že má být karmelitánským klášterem. Ve skutečnosti ale prvotním záměrem bylo vybudovat příbytek pro kněze; jako první se sem roku 1753 nastěhoval Matěj Filkuka.

Rezidenci ovšem stavební práce na poutním místě neskončily. Nedlouho nato byla kaple obohacena o dřevěnou loď a sama začala sloužit jako presbytář. K němu byla roku 1762 přistavěna sakristie, v prvním patře zahrnující oratoř.

Dne 11. července 1772 posvětil hlavní oltář olomoucký biskup Jan Václav Xaver, svobodný pán z Freienfelsu. Kostelu neuškodily ani josefínské reformy – ba naopak, v tomto nelehkém období doznal dalších úprav, jako bylo vyzdění dosud dřevěné lodě, postavení schodiště či brány na východní straně areálu.

Četné milosti

Kostelní Vydří nabývalo na oblibě a mířilo sem stále více poutníků. Například rok 1780 jich zaznamenal dokonce 29 000. Věhlas místa umocňovaly i milosti, které na něm poutníkům byly darovány, včetně zázračných uzdravení.

Zapsáno je na 116 významných událostí, které se zde v období od roku 1732 do 1814 staly, z toho celých 70 jen mezi lety 1738–1750. Kvůli zázrakům měly být na stěnu kostela umísťovány pamětní tabulky, kde se dané příběhy zvěčňovaly; tabulky ale v době osvícenství zmizely.

Jedním z případů zázračně uzdraveného v Kostelním Vydří je ten z roku 1740. Týká se Šimona Zwacka, syna tehdejšího dačického měšťana. Jeho nemoc spočívala v tom, že měl na noze velké rány, kterých se nemohl zbavit a které omezovaly pohyb a přinášely velké bolesti. Zoufalí rodiče se obrátili s prosbou na Pannu Marii Karmelskou z Kostelního Vydří, kde ji uctili sloužením několika bohoslužeb. Po té poslední, když Šimon uleh do postele, se stal zázrak. Z nemocné nohy vyšla kůstka a on byl uzdraven.

Rozpuštění komunity

Poutní místo ale zažilo i smutné časy. Například v roce 1920, kdy bylo společenství zdejšího kláštera (nedlouho po příchodu) rozpuštěno. Jeho němečtí příslušníci byli totiž posláni do Vídně, kde

od následujícího roku spravovali ústřední hřbitov, a bratři čeští byli posláni zase do svých rodin.

Jako jediný v Kostelním Vydří zůstal P. Albert Veleba, ten byl ale v roce 1931 pro nespokojenost P. Jana Brenningera, který působil jako asistent generála řádu, držící nad vyderským klášteřem pravomoc, přeložen.

Do Vydří byl nakonec jako převor i farář povolán P. Prokop Valena – do historie vstupující jako druhý český vysvěcený kněz z tohoto řádu, přičemž svou primici sloužil přímo na poutním místě. Za sebou měl významné studium teologie v Římě, kde byl také vysvěcen. V době, kdy jej povolali domů, vyučoval v Krakově, v němž polští karmelitáni tehdy zakládali nový studijní dům.

Ač po příchodu do Vydří neměl důvod k nadšení, do práce se pustil s vervou. A nejen tak, že u kláštera, v ambitu provozoval ochotnické divadlo, ale také projevoval snahu získávat do řádu další mladé lidi.

V říjnu 1933 do Kostelního Vydří například přišel František Minařík, pozdější P. Metoděj. Ten mimo jiné zaznamenal další smutnou vzpomínku, a sice na rok 1950 a na brojení státní moci proti klášterům, což zakusil na vlastní kůži. Ve středu 3. května byl ještě s převorem P. Prokopem Valenou odvezen do Želiva, kde je internovali s dalšími příslušníky církevních řádů. Jak mu bylo vysvětleno: „...aby nekazili lid.“

Tehdy Kostelní Vydří jako klášter zaniklo a fungovalo pouze jako farní úřad. Zůstal zde pouze P. Melichar Karásek, a to až do své smrti. Klášter ve Vydří byl obnoven až v roce 1990.

Na poutním místě

Právě po návratu karmelitánů a jejich opětovném zapojení do činnosti poutní místo poněkud změnilo svůj zevnějšek. V únoru 1991 byly vybourány boční stěny ambitů, v květnu téhož roku byla opravena střecha kláštera, o rok později zase střecha kostela. Finanční pomocí přispěli i karmelitáni ze zahraničí, především proto, aby v mezidobí od června 1992 do listopadu 1993 mohl vzniknout takzvaný nový klášter.

Prostor okolo kostela byl dále vydlážděn, v květnu 1996 se rovněž klášterní za-

hrada zaskvěla parkovou úpravou. V roce 2004 vznikla naproti klášteru v lesíku křížová cesta a nesmíme zapomenat ani na známé knihkupectví; nová budova pro ně vznikla v letech 2005–2006 a na místě toho původního se vybudovala kaple svatého Eliáše.

Co se týče hlavního kostela, stále se v něm nachází slavný obraz Panny Marie Karmelské. Je umístěn na hlavním oltáři. Vycházejí od něho paprsky, na jeho dolních stranách jsou umístěni andělé, další dva otevírají baldachýn umístěný nad obrazem.

Při návštěvě Kostelního Vydří je také vhodné vystoupit od poutního areálu do kopce a lipovou alejí přijít na zdejší hřbitov. Na něm odpočívají členové významné rodiny barona Friedricha Marii Dalberga, dřívějšího držitele dačického panství, a tedy i Kostelního Vydří.

On sám se nikdy netajil svojí přízní ke karmelitánům, dokonce nosil škapulír získaný ve Svaté zemi – přímo v klášteře Stella Maris na hoře Karmel. V této souvislosti měl také prohlásit: „Škapulír je asi tou nejdůležitější a nejceněnější památkou, kterou si ze svaté Hory může poutník odnést.“

Na hřbitově odpočívá nejen se svou manželkou a dvěma syny, ale i s řeholníky karmelitánského řádu. A právě u jejich hrobů je ideální příležitost připome-

nout si jejich významnou službu nejen pro poutní místo. Stejně jako připomenout si nutnost snažit se svým životem být nablízku Panně Marii, aby k nám, jako na původní horu Karmel za poustevníky, mohla přijít. A abychom byli, stejně jako karmelitáni, platnými rostlinami v její zahradě.

Nové evropské „náboženství“

Dnes vládnoucí „vírou“ je bezbožnost

Kdo se dnes podívá na wikipedii na „náboženskou mapu“, dostane obraz, který ukazuje Evropu jako křesťanskou, katolickou, protestantskou, ortodoxní. Vlastně je to zavádějící. Kontinent je sice kulturně zakořeněn v poselství Kristově, ale dnes vládnoucí světovým názorem je bezbožnost. Stále bojovnější agnosticismus se stal státním náboženstvím.

Pro nás křesťany je velmi těžké si to přiznat. Vždyť stále ještě se vyskytují zbytky křesťanské kultury, jejíž rozkvět Evropa zažila. Tak si mnozí myslí. Také mnoho morálních představ, které tvoří naše soužití, má křesťanské kořeny: třeba respektovat vlastnictví, chránit životní prostředí, že lež ničí soužití, že bližní se má respektovat a podporovat, když to potřebuje...

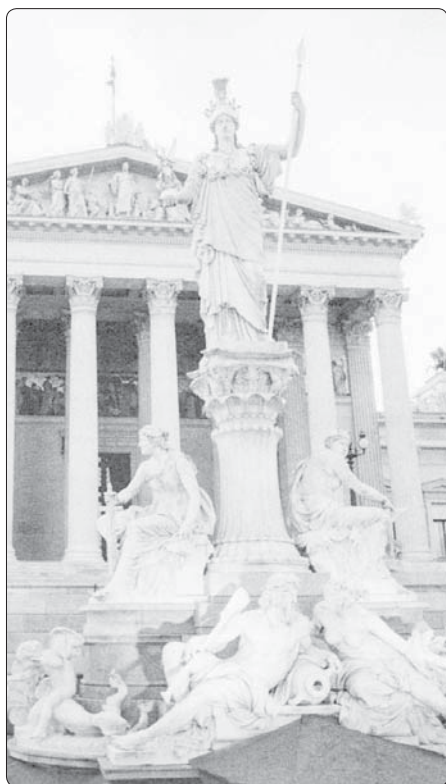
Bohudíky, že existuje tato setrvačnost. Jinak by v našich zemích dávno propukl chaos. Ale systematické podrývání křesťanského obrazu člověka pokračuje. A dotýká se také života křesťanů. V nedávných měsících zveřejněná krize v církvi souvisí úzce s rozparem vývoje křesťanského obrazu a moderního způsobu života.

Tento vývoj byl předpokládán už před staletími. S osvícenstvím nastala zřetelná konfrontace. Historik Jean Daujat píše například o *Encyklopedii* a z ní vycházejícího myšlení toto: „Encyklopedie měla poskytovat úplný přehled o veškerém lidském vědění, které bylo získáno lidským rozumem. Její iniciátoři, Diderot a velký matematik d'Alembert, z ní udělali zbraň proti křesťanství a všem náboženstvím, protože tvrdili, že ukazuje bezmeznou schopnost lidského rozumu. *Encyklopedie* měla obrovský vliv na rozšíření racionalismu, který se stavěl proti každému zjevení a každému božskému vlivu...“

Velmi blízká byla proto snaha učinit zákonodárcem člověka namísto Boha. Emmanuel Joseph Sieyès, jeden z průkopníků Francouzské revoluce, přivádí zvrát až k tomuto bodu: „Národ je přede vším ostatním, je původem všeho. Jeho vůle je legální, ona sama je zákonem... Národ může chtít nějakým způsobem, stačí, že chce ... jeho vůle je vždycky nejvyšším zákonem.“

Ještě jako kardinál popsal Joseph Ratzinger situaci jasně v knize *Ohne Wurzeln - Der Relativismus und die Krise der*

europäischen Kultur: „Tak zažilo křesťanství v Evropě na jedné straně svoji nejpůsobivější podobu, ale současně vyrostla v Evropě kultura, která představovala nejradikálnější odpor proti náboženským a morálním tradicím lidstva vůbec.“ Tento protiklad nachází svoji porážku v moderních ústavách. Tam neexistuje ani v nejmenším vztah k vyššímu uspořádání hodnot. Rakouský ústavní zákon je toho skvělým příkladem. Článek 1 říká jas-

Parlament jako nejvyšší instance, kde všechno právo vychází jenom z lidu

ně: „Rakousko je demokratická republika. Její právo vychází z lidu.“ Všechno právo, bez omezení.

Mohla by přijít námitka, že dnes přece musíme dodržovat lidská práva. To je pravda. Ale ta jsou také lidským dílem. Jak ohebné se s nimi dá zacházet, uvidíme dále: nejsou žádnou překážkou proti

milionům usmrcení nenarozených dětí, usmrcování starých a trpících, zavádění práva adopce pro homosexuální páry, zničení pojmu manželství... Úředníci EU se dokonce snaží prosadit potrat jako lidské právo!

Je fakt, že naše západní společnosti jsou tu bez pevného vztahu, bez nadčasově platného pořádku. A tady je možná každá nelidskost. Dnes se uznává, co vyhovuje vlivným lobby a co se dlouhodobě prodává v médiích.

Odpovídajícím způsobem označil kardinál Ratzinger naši situaci ve svém kázání před papežskou volbou v roce 2003: „Mít jasnou víru podle Kréda církve se často pokládá za fundamentalismus, naproti tomu relativismus, který se jako ve větru pohybuje podle nějakých názorů sem a tam, se dnes považuje za jediný současný postoj. Vzniká diktatura relativismu, která neuznává nic za konečně platné a ponechává platit nakonec jenom vlastní já a jeho choutky.“

Bez pevného základu však nemohou křesťané obstát v bezbožném okolí. Dříve nebo později podlehnou svodům, lákáním, argumentům a bludným učením, která převládají v okolí. Těmito bludnými naukami nejsou samozřejmě zasaženi jenom laici, ale také kněží a biskupové. Skandály se zneužíváním, které se objevily v poslední době na veřejnosti v tolika zemích (Austrálie, Německo, USA, Chile, Honduras, Irsko...), to bohužel ukázaly velmi zřetelně.

Netroufám si to skoro říci, protože to zní tak šosácky, ba „fundamentalisticky“: Co je třeba, je vědomí vymezení se vůči novopohanství, odklon od falešně chápaného „aggiornamenta“, nekompromisní příklon k tomu, co církev učí od začátku. Jenom tak může vyjít církev posílená ze současné krize.

Z VISION 2000 - 6/2018
přeložil -mp-

Alláh není Bohem Bible

Jak představuje Korán Ježíše a Marii

Existuje velký zmatek: Mnozí si myslí, že muslimové a křesťané mají dosti podobné představy o Bohu. Je to omyl, jak ukáže následující článek o velmi různém pohledu Bible a Koránu na Ježíše a Marii.

Už dlouhou dobu zaplavují muslimští uprchlíci Evropu a šíří svým náboženstvím, islámem, zmatek, strach a hrůzu. Nezřídka jsou lidé církví vyzýváni k velkorysému přijímání cizinců, aby ulehčili jejich integraci, stále častěji jsou organizována společná modlitební setkání.

Dokonce jsou muslimům dávány k dispozici katolické bohoslužebné prostory pro jejich modlitby, zvláště v pátek. Na vysvětlenou se uvádí, že křesťanství a islám jsou dvě různé cesty k jedinému Bohu, rozdíl jsou prý nepatrné.

Jestli odpovídá toto smýšlení pravdě, nebo vyvěrá jenom z povrchní znalosti Koránu, je předmětem studií, které blíže osvětlují pohled Koránu na Ježíše a Marii.

Maria, v Koránu Miriam, je vlastně anachronická záměna se sestrou Mojžíše a Árona – má sice mezi všemi ženami zvláště výjimečné postavení, které představuje z talmudu pocházející a relativizující chápání ženy v islámu: Miriam je jenom „dívka“. Zde se jen v krátkosti zmíníme, že oficiálně se vznik islámu představuje jako zjevení „andělem Gabrielem“ Mohamedovi. Mohamed je ještě málo historicky probádaná osoba. Pokud je historicky prokázáno, vznikl islám z jiných pramenů, jako např. z rabínského židovství s jeho spisem talmudu.

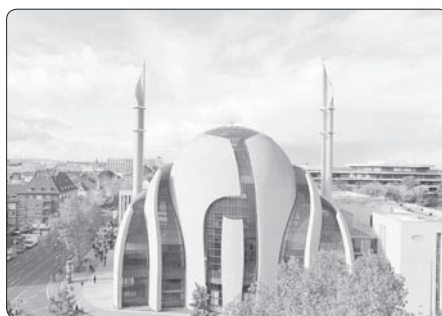
Miriamini rodiče žili v Koránem zakázaném manželství, což vrhá na Marii nepříznivé světlo. Tak se skrývá v Koránu scéna zvěstování, která je křesťany chápána jako kladná. V Koránu má znehodnocující, protikřesťanský myšlenkový základ. Že totiž Miriam uprchla od svojí rodiny, aby se vydala na osamělé místo. To by vyvolávalo v muslimském prostředí jenom pokyvování hlavou a zlé pomluvy.

Duch Alláhův, „Gabriel“, který se zjevil Miriamě v podobě pohledného muže, aby jí podle vůle Alláhovy „nadělil syna“, překrucuje osobu archanděla Gabriela, jak ji známe z Lukášova evangelia.

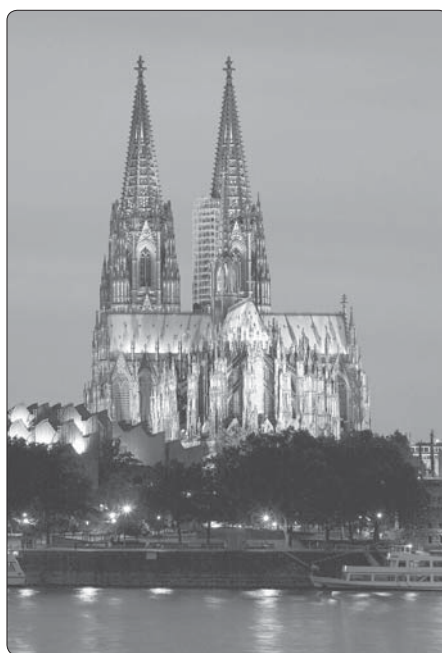
To dokonce vyvolává ve čtenáři podezření, že Miriam skrze tohoto posla Alláho-va otěhotněla.

I když je už zasnoubena, nebrání se Miriam v Koránu, případně se také neptá, „jak se to stane?“, ale říká jenom, že je ještě panna a není žádná nevěstka.

Zde je také znovu skrytá narážka na talmud, který početí Syna Božího rouhavým způsobem falšuje. Korán ostatně nevypovídá nic o trvalém panenství Marie. Ani o tom, že „dítě bude svaté a bude nazváno Synem Božím“, protože je v islá-

*Dvě místa modlitby:
Nová mešita v Kolíně nad Rýnem...*

...a kolínský dóm. Na obou místech se nemodlí ke stejnému Bohu

mu těžkým hříchem Bohu nějakého syna „přisuzovat“. Proto je v islámu vyloučen pojem „Matka Boží“, „Bohorodička“, jak hlásal koncil v Efezu už v roce 431.

Protože Boží synovství je v Koránu chápáno čistě biologicky, a je tedy pro Alláha nemyslitelné a „nepřipustné“, aby zplodil syna, proto je ve více súrách vyhlášen hněv Alláhův nade všemi, kteří mu syna přisuzují. Alláh není proto nikdy prohlášen za otce!

Z jiného zdroje islámu, z apokryfních evangelií, jsou vzaty záznaky dítěte Ježíše, jako by ho hned po jeho narození jeho Matka naváděla ke lži!

V Koránu je sice od začátku vyzdihována neobyčejná osobnost Ježíšova, ale člověk přesto vytuší rouhání nekřesťanských pramenů, z nichž Korán čerpá.

Na rozdíl od křesťanského vyznání víry je Ježíš v Koránu (ostatně nazývaný Issa, jménem bez významu pro dějiny spásy a vlastně skrytou urážkou křesťanů), popisován, že nezemřel na kříži a nevstal z mrtvých. Korán popírá výslovně křesťanské kerygma utrpení a zmrtvýchvstání, a tím také vykupitelské dílo Ježíše Krista, už před staletími proroky ohlášeného Mesiáše.

Význam slova „Mesiáš“ není v Koránu pochopitelný. Vždyť pro Korán je Ježíš jenom „bezhříšným“ prorokem, méně významným než Mohamed, „pečeť proroků“. Ale v křesťanském chápání není Kristus jenom příjemcem božských zjevení, nýbrž samotným zjevením Boha. Vždyť on sám je Pán a ne jenom nějaký „prorok“. Pravý člověk a pravý Bůh.

Protože Korán popírá také dědičný hřích, nezná ani vykoupení, ani zástupné smíření. Pojmeme hřích se v islámu označuje jenom poklesek proti pravidlům Alláhovým (kromě shora zmíněného hlavního hříchu, který spočívá v absolutně špatném pochopení Nejsvětější Trojice, a který nemůže být odpuštěn!). Jestli Alláh odpustí tyto „hříchy“ (poklesky), je ponecháno na jeho libovůli, protože on uvádí „do omylu, když chce“ a „stvořil lidi a duchy pro peklo“. Jak je pak možné mluvit o milosrdném Bohu, kterého se muslimové dovolávají vícekrát za den?

O preexistenci Slova (Logos) se neuvažuje, a už vůbec se neuznává. Jeden z hlavních cílů Koránu spočívá v popírání božství a vykupitelského díla Ježíše Krista.

Liturgická čtení -

dokončení ze str. 3

však bude oživujícím duchem. Ale není napřed to, co je zduchovnělé, nýbrž to, co je živočišné, a potom teprve přijde to, co je zduchovnělé. První člověk byl utvořen ze země, je pozemský, druhý člověk je z nebe. Když někdo pochází ze země, ze země jsou i jeho děti. Když někdo pochází z nebe, z nebe jsou i jeho děti. My jsme na sobě nesli podobnost s tím člověkem, který pocházel ze země, stejně tak poneseme i podobnost s tím, který je z nebe.

Evangelium Lk 6,27-38

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vám, kteří posloucháte, říkám: Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí, žehnejte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vám ubližují. Tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou; kdo ti bere plášť, tomu neodpírej ani šaty. Každému, kdo tě prosí, dávej, a kdo ti bere, co je tvoje, od toho nežádej nic nazpátek. Jak chcete, aby lidé dělali vám, tak i vy dělejte jim. Jestliže milujete ty, kdo milují vás, co za to můžete od Boha čekat? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují. Prokazujete-li dobrodiní těm, kdo je prokazují vám, co za to můžete od Boha čekat? To přece dělají i hříšníci. Půjčujete-li těm, od kterých doufáte, že vám to vrátí, co za to můžete od Boha čekat? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby dostali stejně tolik nazpátek.

Ale milujte své nepřátele, prokazujte dobrodiní a půjčujte, a nic nečekejte zpět. Vaše odměna bude hojná a budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevďečným i zlým. Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec!

Nesuďte, a nebudete souzeni; nezavrhněte, a nebudete zavrženi; odpuštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou se naměří zase vám.“

Na druhé straně propůjčuje Korán Issovi vlastnosti, které má jenom Bůh. Například, „že dává život, že koná zázraky, že přinesl pravdu, že je Slovo Boží, že je posilován Duchem Svatým, že je naplněn moudrostí, že jeho učení (Evangelium, Injil) je „správné vedení, světlo a napomenutí pro bohobojné“, že s ním přijde do světa mír, že ho všichni lidé musí poslouchat, že vstoupil na nebesa, že přijde znovu v den soudu atd.

Jestliže je podle islámu biblický Kristus identický s Issou v Koránu, pak by musel Korán logicky uznat Krista jako Boha. Proč to ale neudělá?

Korán tedy míchá dohromady lež a pravdu a působí tím po staletí zmatek, uvádí snadno do apostaze osoby slabé ve víře. Protože islám není jenom náboženství, ale také politická ideologie, která vy-

užívá religiozity věřících, šíří se po staletí násilím a snaží se o ovládnutí světa.

Účinnou ochranou proti agresivně rozpínavému islámu jsou nejenom politická opatření, ale v první řadě následování proseb, které vyslovila Matka Boží od počátku mariánského věku (1830) na všech svých místech zjevení. Jsou to například přesná znalost křesťanské nauky, katechismu, meditativní čtení Bible, zvláště Nového zákona, ale také modlitba především rozjímavého růžence, Anděl Páně (!), prohloubení křesťanského života, posty a odvážná evangelizace lidí hladovějících po pravdě (tj. po Kristu), přičemž se přičítá zvláštní význam hrobovému plátnu z Turína, smírné sobotě jako zástupnému smíru a především zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Z VISION 2000 - 6/2018 přeložil -mp-

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA BŘEZEN 2019

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL:

Za uznání práv křesťanských společenství.

Za křesťanská společenství, zejména ta, která jsou vystavena pronásledování, aby zakoušela Kristovu blízkost a jejich práva byla uznána.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Ať dokážeme milovat bližního po vzoru lásky Boží, která je ochotna obětovat se až do krajnosti.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (44)

8. Nauka a kněžstvo (Druhá část)

V jedné přednášce, kterou Cornacchiola přednesl na téma „Co chce od nás Panna Maria od Zjevení?“, shrnul to základní do šesti bodů, přičemž každý z nich objasnil některými výzvami samotné Panny Marie:

1. Maria od nás žádá pokání.

„Čiňte pokání: pokání přijímané Otcem je pokání lásky. Milovat bližního, odpouštět každou urážku, přinášet oběti za všechny.“

2. Maria nás prosí o modlitbu.

„Modlete se, moje děti, modlitba je duší lidstva, je to ona, jež obdrží Boží zásah: modlitby *Zdravas, Maria*, které vy říkáte s vírou a láskou, jsou mnohé zlaté šípy, které zasahují Ježíšovo Srdce; za pravé sjednocení ve svaté a láskyplné jednotě všech křesťanů v jedné, svaté, katolické a apoštolské církvi s Petrem sedícím v Římě.“

3. Maria chce, abychom byli poslušní.

„Poslouchejte Svatost otce,⁽¹⁾ církev a její hierarchii, chcete-li žít na cestě pravdy pro život přítomný a budoucí a pravý pokoj v srdci. Dělejte všechno, co on vám řekne, vraťte se k živému prameni evangelia prostřednictvím kněze, který je můj Syn Ježíš Kristus.“⁽²⁾

4. Maria nám připomíná pravdu spásy.

„Jděte za mým eucharistickým Synem a zahřejte ho svou láskou: očekává vás; je tam, aby byl pojídán. A když ho jíte a žijete z něho, budete mít život.“⁽³⁾ když vám dává život on, dává život věčný. Rozjímejte v poznání a rozjímáním poznáte Boží Slovo, Slovo života, žijte svátostmi, praktikujte ctnosti, vždy se milujte a vždy si odpouštějte s milováním a láskou.“

5. Maria, Matka Boží, nám radí.

„Buďte jako tyto květy, které Isola natrhala:⁽⁴⁾ nestěžují si, mlčí, nebouří se! Toto je potřebné, abyste žili v pokore a lásce; pomáhejte všem, protože nebe vám všem pomáhá.“

6. Maria, Matka Boží, nám ukazuje na prostředek spásy.

„Ty mě pronásleduješ, vstup do Svatého ovčince, nebeského Dvoru na zemi, kde vládnou tři bílé body pokoje a jednoty v lásce: Eucharistie, neposkvrněná Matka církve a papež Petr, Svatost otce.“⁽⁵⁾ Je to církev vykoupení a posvěcení, církev Ježíše Krista, mého milova-

ného Syna, kterého jsem vám darovala, když jsem ho dala na kříž:⁽⁶⁾ právě z kříže mně odevzdal lidstvo a já jsem byla odevzdána lidstvu, abych pomáhala lidstvu a vedla ho na cestě pravdy, aby žilo Božím životem.“

Cornacchiola v sobě pociťoval velkou osobní odpovědnost za to, aby uskutečňoval toto katechetické poslání již od prvotní chvíle po zjevení. Na podzim 1947 prožil určitou dobu duchovního usebrání a prohloubení v trapistickém opatství Tre Fontane:

„Uvažoval jsem: Panna Maria od Zjevení se ukázala s Bibli v rukou, s klerikou na zemi a s křížem, který jsem rozbil. To znamená, že mi chce ukázat prostředek a způsob, jak udělat něco pro návrat tolika lidí vzdálených od cesty pravdy, kterou je církev, pokladnice nauky spásy a nauko-

vé tradice, založená Ježíšem, Božím Synem od věčnosti, samým Bohem. Drahá Panna Maria mi řekla, že bych měl připravit něco užitečného pro lidstvo, dílo, které by mělo působit v katechetické činnosti, ale jak to udělat? Modlil jsem se stále, aby se plán drahé Panny Marie uskutečnil...“

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Jak už víme, tímto vyjádřením označuje Panna Maria od Zjevení papeže. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ I když kněz není samotným Ježíšem Kristem tím způsobem, jako je jím Nejsvětější svátost oltářní – podstatně a osobně –, je nicméně v určitém smyslu Kristem, protože Pán mu při svěcení vtiskl svůj kněžský charakter a protože skrze něho působí. Proto kněz bývá někdy nazýván „druhý Kristus“ (*alter Christus*). [pozn. překl.]
- ⁽³⁾ Srov. Jan 6,54: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“ [pozn. překl.]
- ⁽⁴⁾ Je to narážka na to, jak Isola, Cornacchiolova dcera, dne 12. dubna 1947 před prvním zjevením Panny Marie v Tre Fontane natrhala květiny pro svou matku, kterou pak zanechala na kameni, na němž stála Matka Boží. [pozn. překl.]
- ⁽⁵⁾ Těmito třemi bílými body v církvi se poukazuje na bělost eucharistických způsobů chleba, na bělost jako symbol neposkvrněnosti Panny Marie a na bělost papežovy kleriky. [pozn. překl.]
- ⁽⁶⁾ Tím se samozřejmě nechce říci, že by Panna Maria přibila Pána Ježíše na kříž, nýbrž že ho spoluobětovala Bohu Otci, když stála pod křížem. Jak učí II. vatikánský koncil, „blessavená Panna se ubírala cestou víry a své spojení se Synem udržovala věrně až ke kříži. Tam stála ne bez Božího plánu, spolu se svým Jednorozným hluboce trpěla, přidružila se k jeho oběti svou mateřskou duší a láskyplně souhlasila, aby byl zabit obětní dar, který ona zrodila.“ (konstituce *Lumen gentium*, 58) [pozn. překl.]

Pondělí 25. 2. 2019

6:05 Klapka s ... (34. díl): Vladimírem Císařem
7:05 Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **8:05** Buon giorno s Františkem **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Istanbulská úmluva – jeden z pohledů **9:40** Harfa Noemova: NF Impuls – R. Schumann **10:05** Rok 2018 s papežem Františkem **11:05** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Opavská inspirace **13:05** Naše Horní Lideč **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **15:40** V souvislostech **16:05** Noční univerzita: Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **17:35** Víra do kapsy [P] **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **18:30** Hermieho zpívanky **18:35** Smírčí kříž **19:00** Vezmi a čti: Únor 2019 [P] **19:15** Jaroslav Wykrent & In Blue na Mohelnickém dostavníku 2018 [P] **20:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry [P] **20:50** Toufar **22:00** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:35** Noemova pošta: Únor 2019 **0:10** Noční univerzita: Hana Lipovská – Morální rozměr peněz **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 26. 2. 2019

6:05 Pod lampou **8:05** Má vlast: Šumperk **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Doma, to je něco úžasného... **10:00** Muzikanti, hrajte **10:30** Noční univerzita: Hana Lipovská – Morální rozměr peněz **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [P] **12:50** Vezmi a čti: Únor 2019 **13:10** V souvislostech **13:30** Istanbulská úmluva – jeden z pohledů **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Hrdinové víry (11. díl): P. František Šilhan SJ **15:35** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **15:45** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **16:00** Outdoor Films s Jiřím Kratochvílem (77. díl): Horolezec a filmař v jedné osobě **17:35** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Od slunéčka do tmy: O prokletém fojtovi [P] **18:40** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **18:45** Dávní hrdinové: Připravit, pozor, pal! **19:10** Světoznámé výšivky z Cífera **19:30** Zpravodajské Noeviny: 26. 2. 2019 [P] **20:00** Missio magazin: Únor 2019 [P] **20:55** Řeckokatolický magazin (190. díl) [P] **21:10** Credo: korouhve Karla Rechlíka **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Cvrlikání (56. díl): A. M. Úlet **23:15** Terra Santa News: 20. 2. 2019 **23:35** Léčit zlo láskou **0:05** Večer chval (74. díl): Friend Kolektiv **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 27. 2. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 2. 2019 **6:25** Noční univerzita: Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **7:55** Cvrlikání (56. díl): A. M. Úlet **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Tak trošku jiný lyžák **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Život ve vztahu: Franz Kett a jeho pedagogika **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Gojdič – láska nadevšecko **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Hrdinové víry (12. díl): Ženské řehole a jejich osud v době totality **15:40** Na křídlech andělů **16:10** Zpravodajské Noeviny: 26. 2. 2019 **16:30** Zpívá celá dědina: Dubňany **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Od slunéčka do tmy: Ondra a Kuba [P] **18:40** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry **19:30** Terra Santa News: 27. 2. 2019 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **21:15** Víra do kapsy **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: Dominik Opatrný – Až z Nového Jeruzaléma poteče křišťálově čistá řeka [P] **22:45** Generální audience Svatého otce **23:10** Naše Horní Lideč **0:05** Bez tebe to nejde: Pomoz mi s životem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **21:15** Víra do kapsy **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: Dominik Opatrný – Až z Nového Jeruzaléma poteče křišťálově čistá řeka [P] **22:45** Generální audience Svatého otce **23:10** Naše Horní Lideč **0:05** Bez tebe to nejde: Pomoz mi s životem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 28. 2. 2019

6:05 Klapka s ... (36. díl): Jaromírem Schejballem **7:10** Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **7:20** Soňa **7:40** Rok 2018 s papežem Františkem **8:40** Vezmi a čti: Únor 2019 **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Terra Santa News: 27. 2. 2019 **9:30** Pastýř na člunu **9:55** Noemova pošta: Únor 2019 **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [P] **12:50** Má vlast: Šumperk **13:35** Generální audience Svatého otce **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová **15:35** Harfa Noemova: NF Impuls – R. Schumann **16:00** Zpravodajské Noeviny: 26. 2. 2019 **16:20** Istanbulská úmluva – jeden z pohledů **16:45** Muzikanti, hrajte **17:15** Světlo pro Evropu (3. díl): GDPR chrání, anebo obtěžuje **17:30** Dávní hrdinové: Připravit, pozor, pal! **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **18:30** Od slunéčka do tmy: Vlk a liška [P] **18:40** Legrace za pár drobných **19:00** Večeře u Slováka: 8. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 28. 2. 2019 [P] **20:00** U VÁS aneb Festivalové kukátko (6. díl): Kde se dobře vaří, tam se dobře daří **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny: 28. 2. 2019 **0:25** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **0:45** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 1. 3. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 28. 2. 2019 **6:25** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **6:50** Noční univerzita: Dominik Opatrný – Až z Nového Jeruzaléma poteče křišťálově čistá řeka **7:30** Přehrada Kružberk 1957–2017: videodokument o rekonstrukci vodního díla **7:50** Naše Horní Lideč **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (141. díl): Tradiční lidová kultura – výkladní skříň státu **10:35** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Život v modlitbě **13:20** Jaroslav Wykrent & In Blue na Mohelnickém dostavníku 2018 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** U Pastýře: hostem dramatik Karel Steigerwald **15:35** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **16:05** Zpravodajské Noeviny: 28. 2. 2019 **16:25** Adopce srdce **17:00** Rok 2018 s papežem Františkem **18:00** Živě s Noe [P]

18:25 Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **18:30** Od slunéčka do tmy: Odraný kůň **18:42** Zapomenuté Čako **19:00** Missio magazin: Únor 2019 **20:00** Kulatý stůl: Ozvěny Panamy [L] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Večeře u Slováka: 8. neděle v mezidobí **22:35** Outdoor Films s Jiřím Kratochvílem (77. díl): Horolezec a filmař v jedné osobě **0:10** Večer chval (72. díl): Didaché **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 2. 3. 2019

6:05 Klapka s ... (37. díl): Bohumilem Kheilem **7:10** Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **7:25** Záliv svatých **8:30** Cirkus Noeland (26. díl): Roberto, Kekulín, Adam a Eva **9:00** Dávní hrdinové: Připravit, pozor, pal! **9:25** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **9:35** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **9:55** Jak potkávat svět (57. díl): S Martou Kubišovou **11:20** Víra do kapsy **11:35** Zpravodajské Noeviny: 28. 2. 2019 **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 27. 2. 2019 **14:35** Večeře u Slováka: 8. neděle v mezidobí **15:05** Vezmi a čti: Únor 2019 **15:25** Buon giorno s Františkem **16:20** Víra do kapsy **16:35** Dole, dole můj víneček zelení: MFF Myjava 2017 **17:55** Mexiko – Chiapas: Nářek lidu **18:25** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **18:30** Od slunéčka do tmy: Odraný kůň **18:40** Muzikanti, hrajte **19:15** Světlo pro Evropu (4. díl): Řešení plastové epidemie [P] **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Březinou: Gravitace a vulkanismus ve sluneční soustavě [P] **20:45** Mezi pražci (75. díl): Březen 2019 [P] **21:30** Živě s Noe: Týden v kostce [P] **22:35** Papež František a jeho umění vést **23:25** Jaroslav Wykrent & In Blue na Mohelnickém dostavníku 2018 **0:05** Noční univerzita: Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 3. 3. 2019

6:05 U VÁS aneb Festivalové kukátko (6. díl): Kde se dobře vaří, tam se dobře daří **7:00** Vezmi a čti: Únor 2019 **7:15** Rok 2018 s papežem Františkem **8:15** Řeckokatolický magazin (190. díl) **8:30** Stopy ve sněhu **9:30** Večeře u Slováka: 8. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:10** Hřiňovský kostelík na Islandu **11:40** Gustav Ištok – Kříž je moje cesta **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:05** Světlo pro Evropu (4. díl): Řešení plastové epidemie **13:20** V souvislostech **13:40** Vezmi a čti: Únor 2019 **14:00** Mene Tekel – ekumenická bohoslužba za popravené, umučené a zemřelé politické vězně [L] **15:25** Přešel jsem hranici **16:20** Muzikanti, hrajte **16:50** Živě s Noe: Týden v kostce **17:55** Sedmihlásky (127. díl): Zazpíval Slaviček [P] **18:00** Cirkus Noeland (28. díl): Roberto, Kekulín a robot **18:30** Dávní hrdinové: Plavat, nebo zemřít [P] **18:55** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry **19:45** Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **20:00** Jarní koncert: Janáčkova konzervatoř Ostrava a dívčí sbor DATIO Odry **21:25** V souvislostech **21:50** Missio magazin: Únor 2019 **22:40** Milion hostiů **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 25. 2. o 16:05 hod.: Albánsko – miesto, kde mám šancu rásť (dokument)

Projekt Adopcia na diaľku pomáha albánskym deťom a ich rodinám vďaka Slovenskej katolíckej charite a darcom zo Slovenska už od roku 2005.

Utorok 26. 2. o 18:35 hod.:
Svätý František (Kuchyná mnícha Ginepra)

Animovaný seriál o živote sv. Františka z Assisi.

Streda 27. 2. o 9:30 hod.: Generálna audiencia

Verejné stretnutie Svätého Otca Františka s pútnikmi vo Večnom meste. Komentuje a tlmočí Martin Kramara.

Štvrtok 28. 2. o 16:45 hod.: Spolu

Relácia, v ktorej SPOLU zažijeme dobrodružstvo, SPOLU budeme spoznávať pravé hrdinstvo a SPOLU sa naučíme, ako bojovať s drakom.

Piatok 1. 3. o 20:30 hod.:
Dôkaz viery: Svätý Júda Tadeáš (filmový seriál)

Kňaza pracujúceho pre Vatikán požiadajú, aby sa ujal prípadu manifestácie robotníkov z cementárne, údajne maskovanej za manifestáciu náboženskej povahy. Keď však začne v mestečku vyšetrovať, čo sa deje, zistí, že sa pravdepodobne udial skutočný zázrak na príhovor svätého Júdu Tadeáša.

Sobota 2. 3. o 16:00 hod.: Fatimská sobota

Priamy prenos pobožnosti a svätej omše z Národnej baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne.

Nedeľa 3. 3. o 21:00 hod.: Medzi nebom a zemou
(Katarína Böhmová-Trizuljaková)

Akademická maliarka Katarína Böhmová-Trizuljaková nás v najbližšej relácii uvedie do svojej tvorby v znamení dávneho tvrdenia Dostojevského o tom, že krása spasí svet. Moderuje Marián Gavenda.

POSTNÍ EXERCICIE PRO KNĚZE A JÁHNY • Kocliřov 31. 3. – 5. 4. 2019

Exercície budú zahájeny 4. nedelňou postní 31. března 2019 ve 20 hod. a ukončeny na první pátek 5. dubna 2019 dopoledne. Přednášky budou probíhat v angličtině s odborným překladem pod vedením P. George Biju VC, kněze kongregace vincentinů, původem z Indie, působícího na misiích ve východní Africe. **Téma exercícií:** Buď radostným a zapalujícím knězem.

Příhlášky, informace: tel.: 731 646 800 • e-mail: recepce@cm-fatima.cz • www.cm-fatima.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
23. ÚNORA – 2. BŘEZNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 24. 2.		PO 25. 2.		ÚT 26. 2.		ST 27. 2.		ČT 28. 2.		PÁ 1. 3.		SO 2. 3.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1666	1883
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	695	784	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1095	1218	1111	1235	1669	1886
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1655	1886
Závěrečná modlitba	695	784	1050	1170	1065	1187	1080	1202	1096	1219	1112	1236	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	695	784	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 23. 2.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1117	1242
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1120	1246
Ant. ke kant. P. M.	694	784	695	785	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246
Záv. modlitba	695	784	695	784	1060	1181	1075	1196	1090	1213	1106	1230	1122	1247
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Neděle 24. 2. – 7. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Sam 26,2.7–9.12–13.22–23
Ž 103(102),1–2.3–4.8+10.12–13
Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

2. čt.: 1 Kor 15,45–49
Ev.: Lk 6,27–38

Pondělí 25. 2. – ferie

1. čt.: Sir 1,1–10
Ž 93(92),1ab.1c–2.5
Odp.: 1a (*Hospodin kraluje, oděl se velebností.*)
Ev.: Mk 9,14–29

Úterý 26. 2. – ferie

1. čt.: Sir 2,1–13 (řec. 1–11)
Ž 37(36),3–4.18–19.27–28.39–40
Odp.: 5 (*Hospodinu svěř svůj osud, on sám bude jednat.*)
Ev.: Mk 9,30–37

Středa 27. 2. – ferie

1. čt.: Sir 4,12–22 (řec. 11–19)
Ž 119(118),165.168.171.172.174.175
Odp.: 165a (*Hojný pokoj těm, kdo milují tvůj zákon, Hospodine.*)
Ev.: Mk 9,38–40

Čtvrtek 28. 2. – ferie

1. čt.: Sir 5,1–10 (řec. 1–8)
Ž 1,1–2.3.4+6
Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)
Ev.: Mk 9,41–50

Pátek 1. 3. – ferie

1. čt.: Sir 6,5–17
Ž 119(118),12.16.18.27.34.35
Odp.: 35a (*Vod' mě, Pane, po stezce svých předpisů.*)
Ev.: Mk 10,1–12

Sobota 2. 3. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Sir 17,1–13 (řec. 1–15)
Ž 103(102),13–14.15–16.17–18a
Odp.: 17 (*Hospodinova láska od věků pro všechny, kdo se ho bojí.*)
Ev.: Mk 10,13–16

PRO POVZBUZENÍ VE VÍŘE

ČLOVĚK MEZI VÍROU A ATEISMEM
Madeleine Delbrêlová • Z francouzštiny vybrala a přeložila Pavlína Bílková
Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Jak žít víru ve společnosti, která s Bohem v každodenní realitě nepočítá? Co mi může dát osobní vztah ke Kristu při střetu s praktickým ateismem? Úvahy Madeleine Delbrêlové o křesťanství v dnešním světě jsou mrazivě přesné, hluboké a zároveň povzbudivé. Důležitým krokem je přestat směřovat víru v Krista s křesťanskou mentalitou. Víra je vztah, který máme rozvíjet a každodenně uvádět do života. Mentalita jsou přejímané postoje a zvyklosti: vypadají rozumně a slušně, ale když je neprožíváme, mizí. V každodenním napětí a nárocích, které přináší život, obstojí jen autentické přesvědčení – živá víra.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 115x179mm, 156 stran, 239 Kč

VĚROMĚR
MUDr. Max Kašparů • Ilustrace Ing. Jan Heraleký

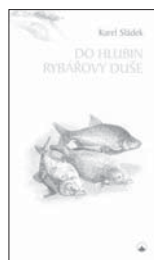
Často nám chybí objektivní kritéria, která by nám pomohla poznat, jak jsme na tom se svou vírou. Pronikavé a zároveň laskavé a vtipné postřehy, pomáhající ven z bludného kruhu křesťanského sebeuspokojení, jsou jádrem této knížky, která nám pomáhá oživit a uzdravit naši víru.

Cesta • První vydání v nakladatelství Cesta
 Brož., 145x202 mm, 56 stran, 68 Kč

ŠŤAVNATÁ CHUŤ VŠEDNOSTI • VYCHUTNÁVAT SI POSVÁTNE CHVÍLE KAŽDODENNÍHO ŽIVOTA
Damaris Zehnerová • Z angličtiny přeložila Veronika Kreslová
Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Umíte si vychutnat posvátné chvíle všednodenního života? Zakoušet Boží doteky ve své duši – uprostřed našich každodenních vítězství a proher – je vzácné. A ještě vzácnější je takové chvíle popsat a vzít si z nich to podstatné. Damaris Zehnerová má zajímavé postřehy o Bohu, mezilidských vztazích a zápasech v srdci člověka. Má ráda všechno, protože všechno patří k životu. Život na venkově s rodinou i kůzlem. Romantická svatba v blátě a nesnázích. Cestování po Africe a Kyrgyzstánu i praktikování ctností. Co si během dne vybereme: víru, nebo nevíru? A jaké s námi má Bůh úmysly? Autorka píše upřímně, objektivně a s radostí o těch nejobyčejnějších věcech našeho života.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 115x200 mm, 124 stran, 199 Kč

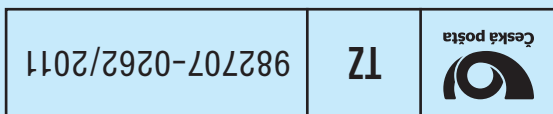
DO HLUBIN RYBÁŘOVY DUŠE
Karel Sládek • Ilustrovala Vítězslava Faltysová
Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Knížka uvádí čtenáře do bohatého života nad i pod vodní hladinou. Vypráví o vodě, rybách, řekách, pramenech, potůčcích, rybnících, rybářích a o tom, co vodní svět a jeho pozorování přináší citlivému člověku.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 110x190 mm, 80 stran, 129 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431. www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz. Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SF, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.